

Begyndelsen

Den internationale handel efter 2. Verdenskrig blev i de første år hæmmet af, at kun USA kunne imødekomme en udbredt varemangel, samtidig med at der var dollarmangel.

I 1947 vedtog USA Marshallplanen, der gennem lån og gaver satte modtagerlandene i Vesteuropa i stand til at importere betydelige varemængder til brug for genopbygning af produktionsapparatet.

Grundstenen til det EU, vi kender i dag, blev derfor lagt kort efter 2. Verdenskrig, hvor Europa var en verdensdel i kaos. For at sikre fred, stabilitet og økonomisk vækst fødtes tanker om et nært og fast samarbejde mellem de tidligere krigsførende lande.

Den 9. maj 1950 præsenterede Frankrigs udenrigsminister, Robert Schuman, et forslag om det Europæiske Kul- og Stålfællesskab. Forslaget udsprang af et ønske om en fælles kontrol med de industrier, som havde gjort et militært oprustningskapløb muligt før og under krigen. Formålet var via kontrol med de tunge industrier at umuliggøre krig mellem de deltagende lande.

Der var seks europæiske lande, som underskrev Traktaten om det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, og dermed grundlagde det samarbejde vi i dag kender som EU. De seks lande var:

- Belgien
- Frankrig
- Holland
- Italien
- Luxembourg
- Tyskland

Traktaten om det Europæiske Kul- og Stålfællesskab trådte i kraft i 1952 og blev startskuddet til en omfattende europæisk integrationsproces.